

Modum menighetsblad

NR. 1 · 1996 65. ÅRGANG

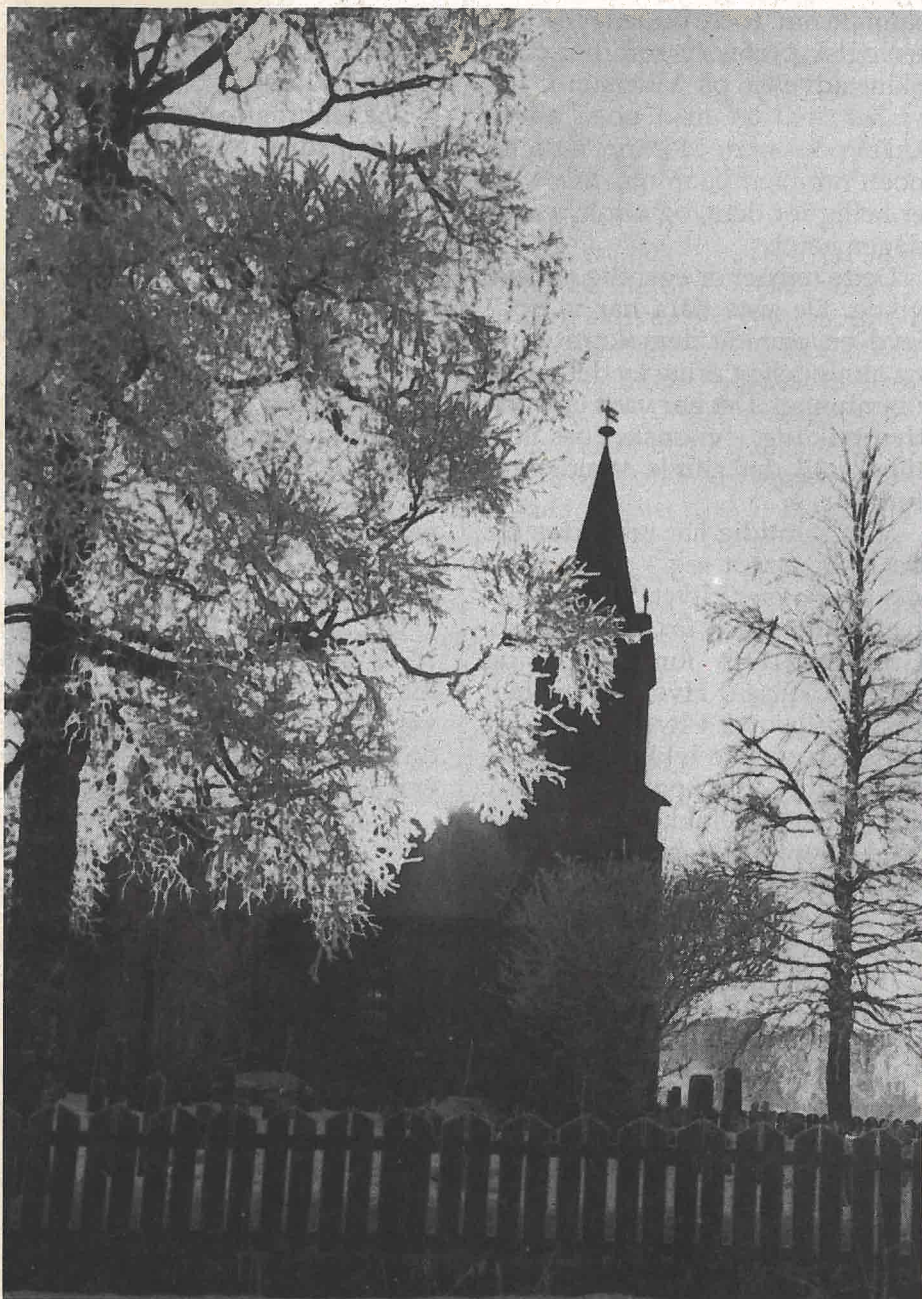

Foto: O. J. Tveit

De tre første bud i Modum

Holder vi noe hellig lenger?

Hvordan forholder vi oss til søndagene?

Følg med på vår lille vandring hvor vi har snakket med en del moinger om temaet!

De tre første bud

Møt våre skribenter og intervjuobjekter som har oppfatninger om de tre første bud, om det hellige og det alminnelige, om helligdag og hverdag:

- ☪ Redaktøren, s. 2
- ☪ Kapellan Kjell-Roger Isene, s. 3
- ☪ Professor Notto Thelle, s. 4–5
- ☪ Kultursjef Johan Kaggestad, s. 6
- ☪ Ordfører Odd Flattum, s. 7
- ☪ Psykiater Eystein Kaldestad, s. 7
- ☪ Elevene Per Bjørnar Gundersen og Jan Vegar Jensen, s. 8
- ☪ Trine Lise og Kjetil Ruud, s. 10–11
- ☪ Tom Lassen Havnsund, s. 12
- ☪ Birgit og Finn Ellingsrud, s. 14
- ☪ Anne Grethe og Ivar Jacobsen, s. 15

Modum prestegjeld

KONTOR

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist som regel man-fre 9-11.30
Tlf 32 78 79 00 (sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt 32 78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17

Person søker 96 50 71 40
Kapellan Kjell Roger Isene
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06
Mobiltlf 94 32 65 35
Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55

Soknediakon Britt Dahl
Stadionveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 64

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)

Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33

Organist (deltid)
Ann Helen Eilertsen
Kvartsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 78

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETSRAÐ

Heggen menighetsråd
formann Helga Faugstad Albrigtsen
Ihlenkleiva 19, 3360 Geithus
Tlf 32 78 01 68

Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 50 91

Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 48

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Ørrelia, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 47

Redaksjonskomite:
John S. Andersen, Jenny N. Müller,
Mari Wærsted Axelsen, Ragnhild Idsø,
Anne Britt Molund Schartau.
Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Sirnes og Sigrun Sørensen
Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgiror. 0803 5 47 85 40
Bankgiror. 2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Redaksjonelt...

Det hellige og det alminnelige

Dette nummer handler om de tre første budene, om Gud som hellig og om helligdagen. Vi har hatt en samtale om de tre budene med en teologisk professor som bor oppi Skinstadveien på Vikersund. Og vi har snakket med noen andre enkeltpersoner i Modum, og med noen familier, både om hva som er hellig for dem, og om hva søndagen betyr.

Dette temaet er egentlig ganske viktig. De siste tiåra har vi opplevd en økende demokratisering og alminneliggjøring av det meste i samfunnet. Det har vært en positiv utvikling, - vi ønsker oss ikke tilbake til det gamle standssamfunnet.

Men samtidig har respekten for det hellige tapt seg, - troen, på at det er noe mer i livet. Høymessen har måttet vike for varemessen, Guds-dyrkelsen for kropps- og helsedyrkelsen. Hverdag og helligdag glir over i hverandre. Den største tenkelige lykke er å vinne den store jackpot i Lotto. Tomheten må holdes på avstand med shopping, - en av vår tids store forsvarsmekanismer. Og dødsangsten kan luftes med jogging og treningsstudioer.

Vi har gjort det vi har kunnet for å fjerne det vanskelige i livet gjennom vårt velstandssamfunn. Ingen skal behøve å føle noe personlig skyld lenger. Det er alltid andres feil, eller samfunnets. Både Gud og djevel er borte i det nordeuropeiske postmoderne samfunn.

La oss oppi alt dette holde fast ved at det er mulig og nødvendig å ha flere perspektiver til stede samtidig. Det går an å være innstilt både på det alminnelige og det hellige. Fastholde både djevel og Gud, både skyldfølelse og tilgivelse. Vi trenger noe vi holder hellig for å kunne bli sant menneskelige. Vi trenger Gud, og vi trenger helligdagen.

berger

Underskudd i 1995

Vi håper dere alle satte pris på det store julenummeret vårt. Det gjorde neppe kassereren for menighetsbladet, - det kostet nemlig dobbelt så mye å produsere som et vanlig nummer. Og det beklagelige faktum på veg inn i 1996 er at vi pådro oss et betraktelig underskudd for menighetsbladet i 1995.

Dette kommer da delvis av at vi har laget en atskillig større årgang enn før (- i alt 124 s. mot normalt 104 s. på ett år). Og det er redaksjonens «feil».

Men det bør også være like klart at vi hadde en markert inntektssvikt i 1995. I 1994 fikk vi inn ca. kr. 100.000 på den frivillige abonnementsordningen. I 1995 ble det ca. kr. 25.000 mindre. Og det er et ganske stort tap for oss!

Det betyr at i 1995 betalte bare 18-19% av husstandene i Modum for menighetsbladet. Mens det var 24-25% i 1994. Heldigvis hadde vi litt igjen «på bok», så vi greier å komme i gang i 1996.

Men nå er vi ganske spente på hvor mye som kommer inn av girotalonger. Som dere ser, er det lagt ved en talong. Og vi har tillatt oss å sette normalprisen til 80 kr, mot før 75 kr. Ta vel i mot talongen, og gjør noe med den!

b

Uadressert post?

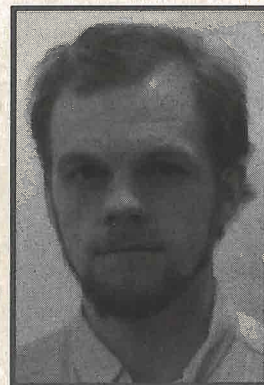
Det har kommet oss for øre at enkelte ikke får menighetsbladet i postkassa. Fordi de har avtalt med postkontoret at de ikke skal ha reklame.

Hvis dere veit om noen som har problemer med å få bladet av den grunn, be dem om å ta kontakt med Gerd og Sverre Lygre, Granittv.4, 3340 Åmot, tlf. 3278 4697. Så vil de få det som adressert post.

b

Ord til ettertanke:

Kjell-Roger Isene
kapellan
Åmot

Savnet av det hellige

Biskop Eivind Berggrav gav ut en bok like etter krigen som het "Staten og mennesket" (Oslo, 1945). I den boken skriver han blant annet om det hellige. Når han skal meddele seg til de som strever med troen, ordlegger han seg bl. a. slik:

"Her et ord til dem som ikke mener at de kan tro: La oss ikke diskutere og kjøre oss fast i spørsmålet om Guds "eksistens". At der er noe som vi – mer eller mindre konkret – kaller for *det hellige*, er vi jo allikevel enige om. De som legger mer i det og de som legger mindre i det, behøver ikke skille lag i arbeidet for samfunns-livet."

Ifølge Berggrav går det altså an å ha ulike oppfatninger om Guds eksistens, mens det hellige er noe som alle kan ha felles. Kan vi gi ham rett i dette? Det stemmer vel at vårt bilde av Gud kan forandre seg og også bli helt borte. Når en opplever at Gud forsvinner, kan en likevel eie en sterk følelse av at noe er hellig.

Men, stopp nå litt. Berggrav sitt sitat var ifra 1945. Er verden fortsatt den samme? Her er en annen uttalelse, nærmere vår tid:

"Hvis man ikke holder det uskyldigste som finnes i verden hellig, hvorfor skal man da holde noen verdens ting hellig. Saken er at intet lenger holdes hellig."

Uttrykket "det uskyldigste som finnes" sikter til det ufødte liv, og da er det sikkert ikke noen stor overraskelse at det er pastor Børre Knudsen som er opphavsmann til dette sitatet (Vårt Land 5.12.88).

Hvem har så rett, Berggrav eller Knudsen, angående det hellige? Eller for å spørre på en annen måte: Hadde folk

flest en kontakt med det hellige anno 1945 som er blitt borte på veien de fem tiårene som har passert siden?

Det er vanskelig å svare. Uroen vi umiddelbart kjenner over Børre Knudsen sin uttalelse overbeviser om at menneskets handlinger og *det hellige* kan utgjøre to motpoler.

Berggravs bok ble skrevet i en tid da menneskets ondskap nesten ikke kjente sine grenser over store deler av verden. Høyt begavede mennesker var ansvarlige for konsentrasjonsleirer og massegraver. Vi kan ikke si at verden var så mye bedre da enn nå.

Savner vi det hellige? Går vi og håper på at Den hellige Gud skal bli så tydelig for oss at vi blir røsket ut av all overfladiskheten som trenger seg på? Det isolerte og truede velferdssamfunnet er for mange blitt for godt til å være sant. Vi frykter for at vi en dag skal havne i en sannhetens erkjennelse, enten i form av Guds straffende inngripen eller som en historisk betinget utvikling (avvikling).

Unnskyld, nå har jeg visst begynt å bygge opp rene undergangsstemningen. Det hellige er kanskje blitt et så lite brukt ord i vår tid, at perspektivene lett blir apokalyptiske (etter åpenbaringsbokens ånd) når vi skal snakke om det.

La oss ta tak i et par vers fra Bibelen:
"Herren er vår Gud, Herren er én." (5. Mos 6,4.) "I det høye og hellige bor jeg og hos den som er knust og nedbøyd i ånden. Jeg vil vekke de nedbøydets ånd til liv og gjøre de knustes hjerter levende." (Jes 57,15). Savner du det hellige? Ikke let langt borte i det fjerne. Herren er deg nær. Vær frimodig og ta imot Ham!

Kjell-Roger Isene

De tre første budene:

– Den som bøyer seg for Gud, kan reise seg opp og leve med verdighet

– Nettopp det å slippe seg selv og bøye seg for Gud, kan være uttrykk for sunn selvfølgelse. Det kan være ydmykende å bøye seg og be om tilgivelse, men det sier noe om selvorespekt og respekt for andre, sier Notto Thelle.

Vi kjenner fra bibelhistorien hvordan Gud gav de ti bud til Israelfolket gjennom Moses på Sinai-fjellet (2. Mosebok, 20. kap.). De tre første budene handler om Gud som hellig.

For å se litt nærmere på disse tre budene, både ut fra en bibelsk sammenheng og hva de betyr for oss i dag, har vi oppsøkt Notto Thelle.

I 16 år har Notto Thelle bodd med sin familie i Japan og arbeidet ved et økumenisk senter for studium av japansk religion. Dette var et

senter hvor kirken bearbeidet hva det ville si å være kirke i en annen kultur. Den måtte forholde seg til Østens måte å tenke på.

Etter ett år i utdanningsstilling som prest på Modum Bad, fikk Notto Thelle et professorat ved Det teologiske fakultet i Oslo. Der underviser han i økumenikk (forholdet til andre kirkesamfunn) og misjonsvitenskap (møte med andre religioner og kulturer).

Kona, Mona, begynte i fjor som psykolog ved Modum Bads Nervesanatorium.

- Det var naturlig at det nå var min tur til å følge med henne, sier Notto med et smil. Alle fem barna er nå ute av redet, så det var bare oss å ta hensyn til. Vi har ikke angret et øyeblikk på at vi flyttet hit selv om det blir en del pendling for meg. Det er fantas-

De tre første budene

Første bud:

Du skal ikke ha andre guder enn meg.

Andre bud:

Du skal ikke misbruke Guds navn.

Tredje bud:

Du skal holde hviledagen hellig.

tisk å bo her på Kaggestad og ha den vakre naturen rundt seg.

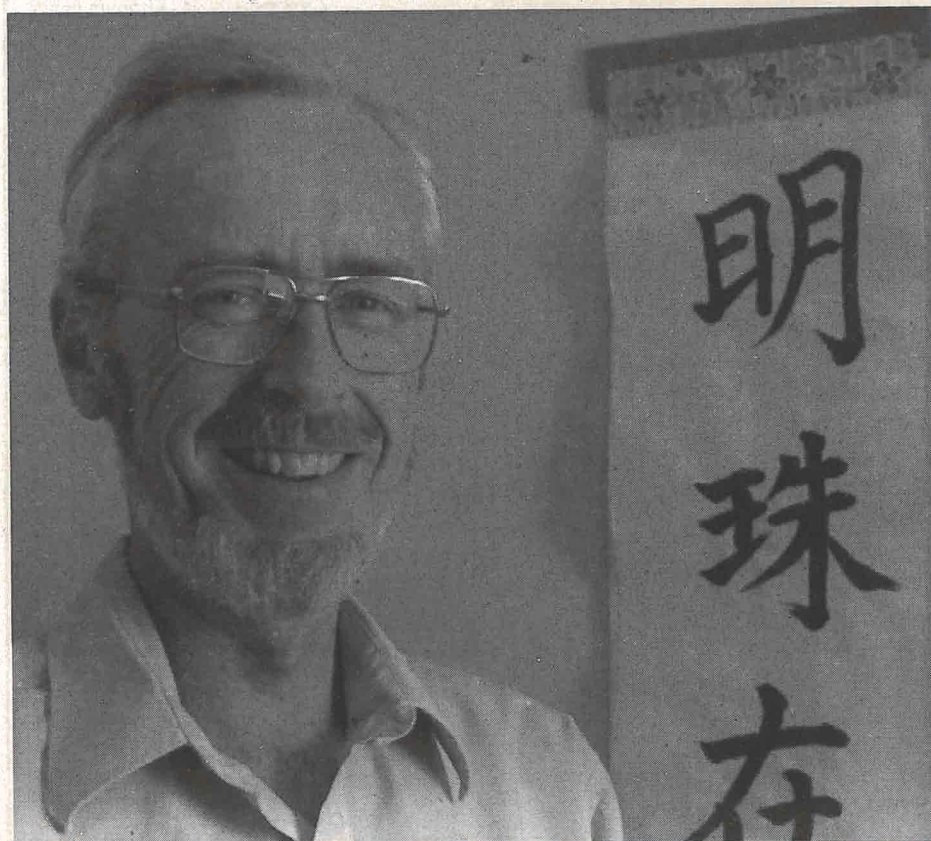
Etter en kopp te og en liten prat ved kjøkkenbordet der Mona sitter med papirer og forskningsarbeid, slår vi oss ned på arbeidsrommet til Notto. Samtalen dreies inn mot de tre første bud og den historiske ramme rundt begivenheten på Sinaifjellet.

Både storhet og nærhet

- Da Israelfolket mottok budene ble Guds hellighet og nærvær opplevd som noe overveldende. Folket holdt seg på avstand, og det ble trukket en klar grense langs fjellet som bare Moses fikk overskride etterat han hadde renset seg. Det hellige var et mysterium, skremmende og fascinerende. Folket hadde både ærefrykt for Gud og et ønske om å komme ham nær.

- I jødisk kultur er Guds opphøyethet udiskutabel. Gud er skaperen og hans navn er hellig. Folks ærefrykt for Gud er så stor at de ikke kan uttale hans navn, men omskriver det. Gud kan heller ikke avbildes. Jesus understreker også Guds hellighet i bønnen „Fader vår“.

La ditt navn holdes hellig, lyder første bønnen. Samtidig taler han om Gud som „Abba“, pappa eller far. Vi kan ha et nært, varmt og tillitsfullt forhold til Gud. Det er viktig å holde fast på både Guds

hellighet og nærhet. Jesus gir et raust bilde av Gud. Han gir oss et bilde av en kjærlig og omsorgsfull far samtidig som han understreker Guds hellighet ved blant annet å rense tempelet for handelsboder.

- Men hvordan er dette i vår tid? Har vi ikke fullstendig flata ut når det gjelder respekten for det hellige?

- Mange i vår vestlige kultur har mistet sansen for Guds hellighet. Forholdet til Gud er blitt en privatsak. Det har vært sjokkerende for mange vestlige politikere å komme til andre verdensdeler der respekten for Gud er levende, og der de kan oppleve at konferansen innledes med en bønn. Men det er kanskje blitt noe enklere i løpet av de siste årene å snakke om troen på Gud. Folk søker det hellige i musikken, kunsten og litteraturen, og ved besøk i kirker og katedraler. Naturopplevelser har alltid gitt mange en hellighetsdimensjon.

Guds storhet som garanti

- Tror du det er noen grunn til at budene om Guds hellighet kommer først blant de ti bud?

- Guds storhet er nettopp en garanti for menneskets verd. Mange tror at menneskets ydmykhet overfor Gud fører til noe negativt, nemlig at mennesket blir kuert. Det fins nok former for fromhet som virker kuende, men Bibelen viser klart at et menneske som tror på Gud blir et oppreist menneske. På samme tid som mennesket er et støvkorn i det store univers - bare et pust skiller oss fra døden, blir mennesket opphøyet som det ypperste Gud har skapt. Den som bøyer seg for Gud, kan reise seg opp og leve med verdighet.

- Er disse budene viktige for oss i dag?

- Den vestlige kultur legger mye vekt på at mennesket skal realisere seg selv. Det er en god ting å virkeliggjøre sine muligheter, men dette kan føre til ekstrem selvopptatthet dersom en ikke ser seg selv i en større sammenheng.

Psykologer sier at bak en slik selvopptatthet ligger oftest et manglende selvbilde eller selvforakt. Nettopp det å slippe seg selv, bøye seg for Gud og leve for andre, kan være uttrykk for sunn selvfølelse. Det kan være ydmykende å bøye seg og be om tilgivelse, men det sier noe om selvspekt og respekt for andre.

Mer respekt i Østen

- Har du merket noen forskjell på vestlig og østlig mentalitet i forhold til det hellige?

- Også i Japan er sekulariseringen kommet langt. Men jeg merker likevel en sterk sans for at religionen er en del av kulturen. Mange steder i Østen har de mindre forelegenhet og mer respekt for det religiøse. Ute på gaten treffer du stadig på små altere der folk

bøyer seg i ærbødighet. Det er også vanlig å ta av seg på bena før en går inn i et tempel.

- Hva betyr det hellige for deg personlig?

- For meg blir Gud - Den Hellige - det første i min opplevelse av det hellige. Hellige steder blir møtesteder med Gud. Nattverdbordet i kirken blir et slikt møtested. Noen ganger møter jeg også mennesker som lever så nær Gud at de berører meg på en spesiell måte. I vår kirke har ikke helgener fått stor plass. En helgen i katolsk forstand er ikke nødvendigvis noe dydsmønster, men et menneske som ble et spesielt redskap for den hellige Gud. Det har jeg sans for. Paulus og den protestantiske tradisjon sier at den er hellig som lever i syndenes forlatelse.

Jenny

Tror du ikke det hjelper stort, om du lærer ett enkelt menneske i den 3. verden
å lese og skrive?

Støtt kampen for fred
og rettferdighet
26. mars!

Kirkens Nødhjelps Fasteaksjon 1996

- Jeg hadde et «hellig øyeblikk» da Mads ble født

På kulturkontoret møter vi Johan Kaggestad, Modum kultursjef. Han har meldt seg ut av statskirken, men kan budene.

I et trivelig utsiktshjørne i biblioteket får en lang prat med Johan Kaggestad om hans tanker om de tre første budene, hva som er hellig, – og assosiasjonene kommer. Her skilles ikke mellom privatperson og offentlig person.

– Min far tok på seg hatten når han gikk på jobb, sier Johan Kaggestad, men selv har han ingen «uniform» inni eller utenpå.

– Det er viktig å være seg selv, og jeg ser det som et privilegium å få være kultursjef, og få lov å jobbe med det som interesserer meg på heltid.

Han kan budene, og har et jordnært og greit forhold til dem. I idrettssammenheng har han vært med på å finne praktiske løsninger i de kryssende interesser mellom idrett og kirke.

– Stort sett handler det om respekt.

Han har lært mye på sine reiser til idrettsarrangementer i andre land, hvor de ofte er flinkere til å «koordinere» religiøse aktiviteter med idretten.

Lov å klatre i trær

Dette går an i Norge også – skiflyvningsarrangementet i Vikersund Hoppsenter sist vinter, ble innledet med et forspill i Heggen kirke med gudstjeneste hvor Oslo Gospel-kor sang og Rune Bratseth leste bibeltekstene, – før alle gikk i bakken og jublet videre.

Kaggestad er som kultursjef også med i jubileumskomiteén for Heggen Kirkes 800-års feiring, selv om han er utmeldt av statskirken. Han synes det er naturlig med et nært samarbeid med kirken f.eks. kunne vi gjerne hatt flere kirkekonsserter og friluftsgudstjenester på ulike historiske steder.

Tone Hiorth, kirkeverge, har

han god kontakt med, og han ser stor verdi i kateket Arild Løviks ungdomsarbeide bl.a. i Heggen Gospel.

Det å formidle verdier er viktig, ta vare på hverandre, og å bry seg om hverandre.

Budene er jo også etiske leveregler som burde gjelde for alle, – men dette med «Gud» og «Hellig» hva skal man nå mene om det?

– Barn som vokser opp i dag trenger grenser for hva som er galt og rett. Det gjelder å formidle hva som er viktig. Det må være lov å utfolde seg, være kreativ i barneårene, det gir ofte grobunn for å tåle større påkjenninger i voksen alder. Uforløst energi gir stress, og vi leser om barn som må få beroligende piller for å sove. Det må være lov å klatre i trær, og prøve ut innen rimelighetens grenser, – snart er det ikke lov til å brette beinet. Verdien vi formidler blir jo satt på hodet, når utstyret blir viktigere enn utfoldelse og livsglede.

– Hvordan bør det se ut etter oss om 50–100 år? Hva vil vi med det vi gjør? Å ha et meningsfylt arbeid er viktig for alle og at dagene vi har forvaltet rett.

I dag er det mange slitne mennesker, selv om arbeidstiden er

kortere enn noensinne. Brutto nasjonalproduktet øker med så og så mange prosent, men blir vi lykkeligere av det?

Kanskje vi i større grad skulle konsentrere oss om å bevare, ta vare på. Det gjelder både mennesker trær og fine gamle hus. Respekten for kulturarven blir å bygge opp i ordets videste forstand.

«Hellige øyeblikk»

– Hellig er et ord det står respekt av. Jeg kan si jeg har hatt det dere kaller «hellige øyeblikk» f.eks. da Mads ble født (Martins og Pias fødsel fikk jeg ikke lov av sykehuset å være med på). Og da Pia kom hjem med første barnebar net. Jeg har jo tenkt på hvor dyrebart livet er og grublet over opprinnelsen, men jeg har ikke kommet til noe svar. Jeg har vel en hellig undring i forhold til spørsmålet. Jeg har vokst opp sammen med Karsten Isachsen, og vi har fortsatt mange gode samtaler.

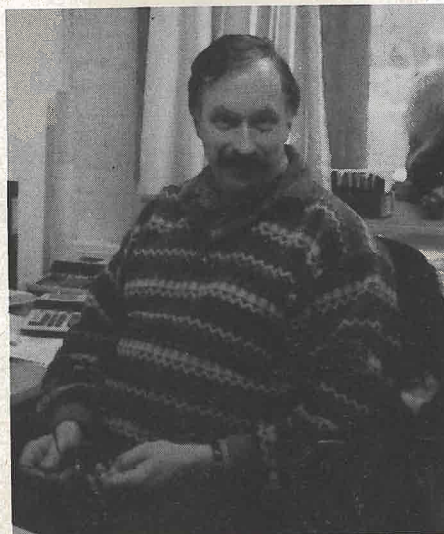
– Forøvrig er det kanskje sterkt å bruke uttrykket hellig om det å gå på ski. Men når skiløypa er fin, det er sol og da komme til et utsiktspunkt – ja, da er det bare et hellig øyeblikk i naturen.

– Jeg ser også en angst forbundet med det å leve, vi er så sårbare, vet ikke hvor lenge vi lever. Vi fikk en påminnelse om dette Janette og jeg, da Janette fikk kreft i fjor, og da vi kolliderte med en elg for 1 1/2 år siden. Bilen ble totalvrak, og vi fikk noen skader – men det var flaks at det gikk så bra som det gjorde.

Igjen merker vi hans optimistiske grunnholdning.

– Vi må ikke la angsten styre oss, så vi blir redd for de «gale» tingene, altså de uvesentlige ting i den store sammenheng.

Vi får prøve å bli mer opptatt av hva hver og en av oss er bra til – og utvikle det – og på den måten bygge opp hverandre.

Johan Kaggestad.

Ragnhild/Mari

De tre første bud i Modum:

- Jeg bruker ikke slike uttrykk til daglig

På ordfører-kontoret får vi en lang samtale med Odd Flattum. Fra kontoret sitt har han god utsikt over Tyrifjorden som Olav den Hellige nok har seilt på mang en gang.

Han har i noen år vært både fotballpresident og ordfører, – og dermed møteleder. Og vi spør om han har grepet inn mot «banning og sverging» noen gang.

– Nei, å stoppe ordbruk har jeg vært lite belasta med i møtesammenheng. Har nok hendt i «idretts-møter», men ellers klarer folk (for det meste) selv å ta ansvar for å følge reglene bra nok. Meningsyttringen skal jo fram – og det går som oftest greit uten støtende ordbruk.

Også prøver han å passe sitt eget ordbruk.

- Hva med 3. bud: «Å holde hviledagen hellig» – hvordan møter du det?

– I idrettssammenheng må vi ta hensyn til kirkelige arrangementer, – derfor begynner fotballkamper først kl. 13.

Ellers møter jeg jo «hele landet» i fotbollsammenheng, – og folks holdninger til søndagsarbeid varierer fra landsdel til landsdel.

En 90 år gammel mann (Gabriel Ryen) fortalte en gang at i forbindelse med å sikre et tomtekjøp til

idrettsanlegg gikk han på besøk til eieren og spurte «selv om det var søndag». Kjøp- og salg-forhandlinger var der å gå over grensen for helligdagsfreden.

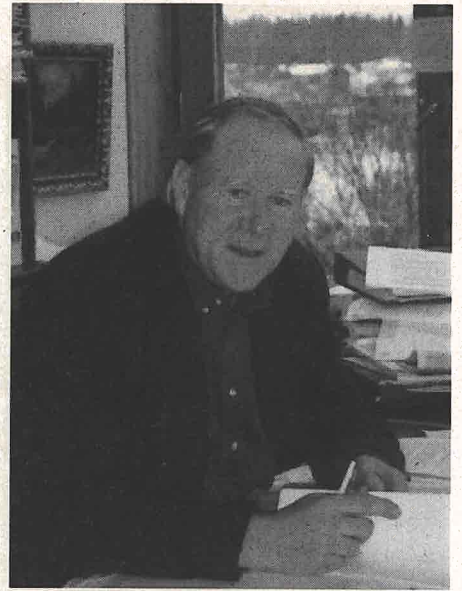
Men idretten kan også gi gode familiesamlinger på søndagene. Idretten fremmer dugnadsånd og folk gjør noe positivt. Lagspill er sosialt utviklende, gir vennskap og det nytter ikke å smykke seg med lang utdanning, materiell rikdom og sosial status. Alle må delta ut fra sine naturgitte forutsetninger og bygge ut dem ved trening og samarbeid.

Det første bud sier noe om at Gud er øverste autoritet – over alle. Hvem eller hva har du over deg?

– Som politisk menneske kommer jeg aldri til å forlate grunnholdningen: Solidaritet. Folk må bidra etter evne og få hjelp etter behov. I praktisk politikk, – i konkrete enkeltsaker, prøver jeg å velge løsninger som er underordnet dette grunnsynet, men det vil alltid være stort rom for uenigheter.

- Vi kan nevne eiendomsskatt og kunstisbane?

Ordføreren mener det er lite fruktbart å sette disse opp mot hverandre. Det er viktig at kommunen støtter opp under fellestilltak som holder liv i dugnadsånd og fysisk utfoldelse i fellesskap.

Odd Flattum.

Men det er også ubehagelig for meg som ordfører, – også for meg personlig, når folk føler seg lurte.

- Har du hatt øyeblikk i ditt liv som du kan kalle hellige eller salige?

– Jeg har kjent en dyp fred knyttet til kjærlighet, – til natur og andre. Men jeg bruker ikke slike uttrykk til daglig.

- Har du noe politisk ideal?

– Egil Ranheim er det mennesket i politikken jeg har hatt størst respekt for. Han var god som politiker, ærlig, kunnskapsrik, medmenneske og villig til å ta ansvar. Dessuten hadde han et folkelig, forståelig og frodig språk. Han var min politiske læremester.

Ragnhild/Mari

De tre første bud i Modum:

- Det hellige gir oss en indre styrke i hverdagen

Eystein Kaldestad er overlege på psykiatrisk poliklinikk ved Modum Bad, nyvalgt KrF-formann i Modum og sitter i kommunestyret.

Han har også nylig fått doktorgrad i psykiatri, – om sammenhenger mellom gudstro og psykisk helse.

Eystein mener det første budet – «Du skal ikke ha andre guder», er veldig aktuelt i vår tid. Vår griskhet er i ferd med å føre oss ut i en økologisk katastrofe. Vår markedsøkonomi handler mye om profitt og fri konkurranse. Skal vår materielle levestandard stadig øke – må også brutto nasjonalpro-

duktet (BNP) øke. En økning på 3 % BNP pr. år vil si at om 100 år må det produseres 20 ganger mer enn i dag, og vi kan jo alle fatte at det har ikke jordkloden vår bæreevne til. (En befolkningsvekst på 1,5 % pr. år vil om 100 år si at det er 25 milliarder mennesker på jorda.)

Forts. s. 8

Eystein Kaldestad.

– «Dansen rundt gullkalven» er altså i full gang mot katastrofe, hvis vi ikke «våkner» og skjønner alvorret, sier Eystein engasjert.

Med sitt «freudianske» utseende ser Eystein ut som en profet, – og kanskje er det det han er?

Han sier i alle fall like sterkt som de gamle profetene at vi må «vende om», hvis vi vil unngå den store katastrofen.

– Politikerne har her et stort ansvar, sier Eystein videre; – for politikk er å realisere i samfunnet det vi mener er moralsk viktig.

Her kommer også politiske prioriteringer inn og jeg mener bestemt at her må man handle og bevilge etter følgende prioriteringer:

1. Nødvendige ting, som lindrer nød, prioritere gamle og syke.
2. Nyttige ting, f.eks. skolegang.
3. «Luksus» – f.eks. kunstisbane.

Det er ikke forsvarlig å prioritere dette så lenge vi f.eks. har korridorpatienter på Modumheimen og narkomane uten hjelpetiltak.

– Men, sier Eystein og sukker. Vi sitter jo alle i glasshus – og

lever i «materieell synd» i forhold til alle nødlidende i verden. Jeg ønsker meg en større fokusering på moralsk bevisstgjøring i stor målestokk, slik at ikke bare lov og rett, men også moral og etikk får sin rette plass.

Eystein ser på de tre første budene som Gud har gitt oss, som nyttige for vår egen del. Det at noe er hellig, gir oss en indre styrke i hverdagen.

Eystein har hatt en del «hellige øyeblikk», og sier at han har ett hver kveld under aftenbønnen som lyder:

*Alt i din varetekt
skje din vilje
Vi er totalt avhengig av deg Gud
Gi oss total tillit til deg Gud
Hjelp oss til total overgivelse til deg
Gud
Hjelp oss til å bli totalt lydige mot
deg Gud.*

Ragnhild/Mari

De tre første bud i Modum:

- Vi er nærmest «det hellige» når det gjelder antirasisme og naturvern

På Åmot møter vi to 17 åringer, – leder og nestleder av AUF, Per Bjørnar Gundersen og Jan Vegar Jensen.

Ved neste kommunevalg kan de både stemme og bli valgt inn i kommunestyret. Begge er konfirmert, så litt peiling på budene har de – selv om Jan Vegar ikke hadde kristendom på skolen. Han gikk i Drammen på Steinerskolen – og der har de eurytmi «i stedet for» kristendom. De hadde et eget rom for dette faget, og lærte meditasjon, konsentrasjon og hadde en slags «fridans»-bevegelsesaktivitet.

De tre budene leder deres assosiasjoner inn på etikk og moral som handler om forhold mellom menneske og menneske og naturen. Men de ser ikke på det som hellig. Hellig er et ord de ikke bruker eller forholder seg til til

vanlig. Det nærmeste de kommer til «det hellige» i politisk virksomhet er at de politisk står for absolutt antirasisme og naturvern, dvs. at menneskeverdet er det samme uansett rase og bakgrunn, og jorden har vi ansvar for å levere neste generasjon uskadet.

Der er de og deres gruppe kompromissløse. Nå bryter forresten Per Bjørnars søster inn, og kommenterer at Jan Vegar ser ut som en nynazist med sitt snauklipte hode, klærne og øreringene.

Ellers handler politikk mye om kompromisser, og medlemmene stilles fritt i de fleste enkeltsaker. Samlende er likevel at alle skal ha rett til de samme nødvendige goder.

Per Bjørnar og Jan Vegar er gode venner. De møttes første gang i AUF for 9 mnd. siden og går nå i samme klasse på

Rosthaug. De er ofte uenige – også i politiske spørsmål – og står på hver sin side i EU-spørsmålet. Men det virker snarere positivt inn på vennskapet, og de bryter ofte meninger, sier fra hver gang de er uenige.

De er enige om flere politiske forbilder:

Martin Luther King. Han sloss mot rasisme til han døde for saken.

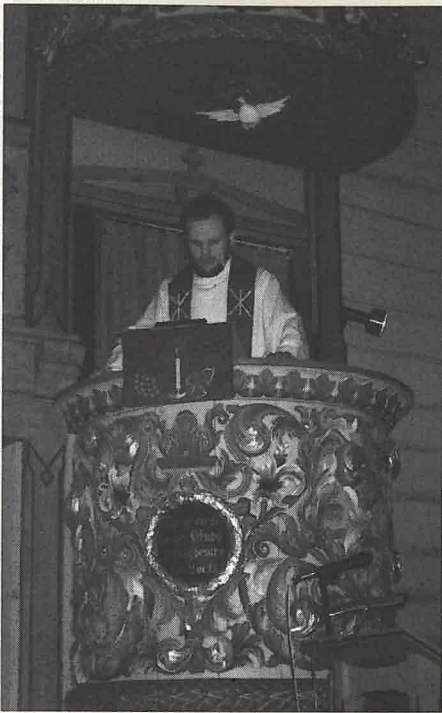
Gro Harlem Brundtland. Hun er dyktig, slåss for AP's politikk og er lojal mot partiet, noe som også har kostet henne dyrt.

Torbjørn Berntzen. Han tok dem opp en gang de sto og haika. Kjørte en omvei siden de skulle til Oslo S. Han bruker et jordnært språk, viser respekt og solidaritet ved at han taler til og ikke over hodene på folk.

Ragnhild/Mari

Innsettelse i Nykirke 14. januar:

- Han var nok sikkert spent, kapellanen også

For første gang i Nykirke.

Slagferdig intervjue med Britt Dahl.

- Det er mye forventningspress til en ny prest, det kan ofte oppleves som en belastning. Og en kan lett miste mot og frimodighet. Men kallet er gitt ved Guds barmhjertighet, og derfor får vi også frimodighet fra Gud. Det er viktig med det rette øyemerke, ikke på det som tar fra oss motet, men på Gud som gir oss frimodighet.

Sa prost Arne Wisløff i sin hilsen over 2. Kor. 4, 1-6, da han innsatte Kjell-Roger Isene som ny kapellan i Nykirke søndag 14. januar.

Og ganske fullt var det i Nykirke, denne kalde vintersøndag, da menighetsrådsleder Guri Jensen med prosesjonskors ledet den mannlige prelatgruppe opp midtgangen. Forventningene var sikkert til å ta og føle på for den nye kapellanen da han noe seinere besteg prekestolen og talte over søndagens tekst fra Joh.1, 29-34,

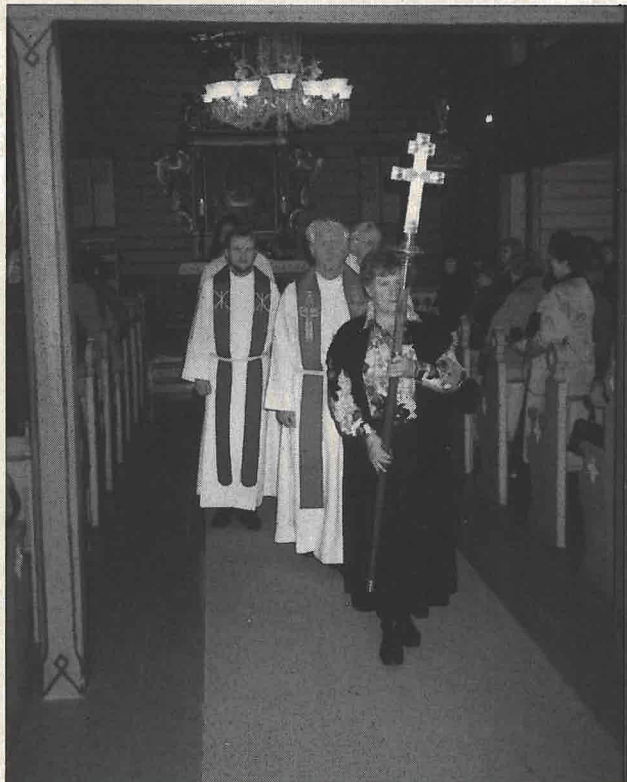
hvor Johannes døperen vitnet om Jesus som Guds sønn. Kapellanen hadde ord-for-ord manuskript, la vi merke til, og var godt forbe-

redt. Et solid inntrykk i så måte. Han var nok sikkert spent, kapellanen også.

Og mannskoret sang. Og etterpå ble over 100 av kirkefolket med på kirkekaffe på landbruksskolen. Med stigende inne-varme og kaffe og gode kaker kom den ene velkomsthilsen etter den andre til kapellan Kjell-Roger og kona Marit og de to barna. Prosten fortalte om prosesjonskoret sitt, Britt Dahl intervjuet ny-presten, Per Ole Buxrud hadde også denne gang et par vitser på lager, de gode replikker satt løst, stemningen var på stigende kurve, og mannskoret sang mer, og vi var alle enige om at det var lenge siden vi hadde vært på en slik kirkekaffe. Det må da være hyggelig å få komme som prestefolk til Åmot, tenkte vi sikkert alle.

Ikke desto mindre fra Åmot.

b

Prosesjon med prostekors.

Om hverdager og helligdager:

- Når velsignelsen lyses, blir det alltid veldig sterkt

- *Jeg tror søndagene er blitt mer viktig for oss også fordi vi ikke har arbeidsfri på lørdagene.*

Det var ikke så enkelt å finne tid sammen med det yrkesaktive ekteparet Trine Lise og Kjetil Ruud for å få en prat om det hellige og det alminnelige, om helligdager og hverdager. Butikken deres på Gulskogen-senteret skal betjenes til kl.20 hver kveld.

Det ble en avtale seint en tirsdags kveld kl.21. Men akkurat denne kvelden hadde de kommet seg hjem noe tidligere, for å rekke en idedugnad for den nye kirken på Åmot. Og eldstebarnet Tone, 3.klassing på Rosthaug, hadde bestyrt butikken aleine på kveldstimen. Hverdagslig leverer hun tilbake bilnøklene til opphavet. De vokser til, ungdommen! Håkon, 8. klassing på Søndre, er nettopp rødøyet tilbake etter en kamerat-tur i svømmehallen. Familiesamling rundt spisebordet. Trine Lise elsker å stille i stand. Tre dager tidligere hadde hun rundet 40 med en stor fest for de 70 nærmeste, og hadde laget all maten sjøl. (Undertegnede kunne selvbestaltet evaluere den seansen: nydelig rekeforrett, spennende lammekarri-gryte med mye tilbehør. Og kaffe og bløtkake. Samt nattmat inn i de små timer.) Også for 70 personer, da! Trine Lise elsker selskaper.

«Vi er ikke avhengig av folk utenfra for å ha det moro»

Nå kommer en deilig salatbolle med flere dressinger og varm pariserloff. Familiesamling seint tirsdag kveld, nå med besøk. Trine Lise elsker besøk.

- Vi kutta ut kjøkkenbordet, og spiser nå alltid i stua. Det er mye

hyggeligere, sier Trine Lise.

- Greier dere å samle familien til måltider med slike arbeidstider som dere har?

- Vi prøver å holde fast på ett felles måltid daglig. Ofte blir det en middag først klokka ni om kvelden. Men da tar vi oss også tid til en skikkelig prat. Vi trives godt sammen, og er ikke avhengige av folk utenfra for å ha det moro.

Men søndagen blir en viktig dag for dem. All mennesker trenger en dag som er annerledes, synes de. Kjetil hater søndagsjobbing i butikken. Det er noe som blir mentalhygienisk gærnt med det, syns han. Og Trine Lise slutter seg til sistnevnte taler, og synes samfunnet bare blir mer stressa av slikt. Hvordan søndagene deres blir brukt?

- Det kan nok hende at det er noe som må gjøres, men det prøver vi mest mulig å unngå, og ihvertfall i kirketida, sier Trine Lise. Klesvask på snora reagerer jeg ikke så mye på lenger, men motorplenklippere forstyrrer.

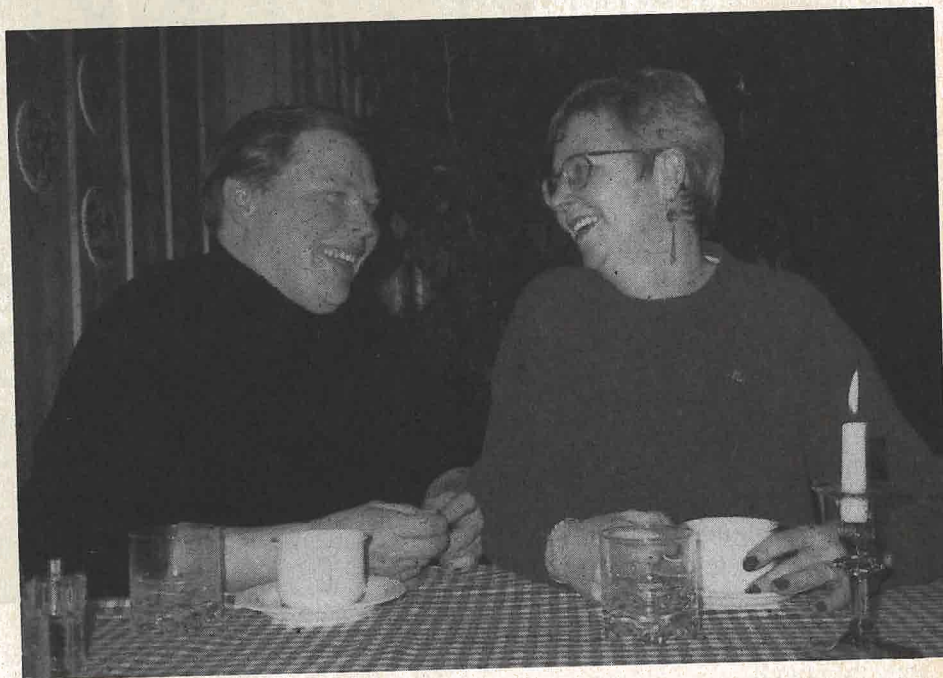
- Hvordan søndagene blir, er avhengig av hva slags forhold man har til tinga omkring seg, om det er de som bestemmer, sier Kjetil. Vi har f.eks. ikke noen fin hage. Vi bruker ikke søndagene på den for å holde tritt med naboene. Jeg elsker i grunnen vinteren, for da er hagen vår like fin som naboenes.

- Vi prøver nå å dra i kirka på søndag, sier Trine Lise. Og da sier vi til unga at nå drar vi, er det noen som vil bli med, neivel, da drar vi.

«Jeg elsker vinteren, for da er hagen vår like fin som naboenes»

- Vi syns ikke unga skal bli trua til å bli med, synes Kjetil. Jeg tror mer på det eksemplariske som ligger i at de ser vi to drar. Men du veit, gudstjenestene taler nok mer til 40 åringene enn til 20 åringene.

Vi har sittet og snakket om andre ting under selve måltidet. Det er mye nytt som skal deles.

Trine Lise hadde selvsamme kveld blitt tilsatt i 70 % stilling som bestyrer for den nye kirken på Åmot. Heddhøntet, som vi ville sagt på moderne norsk. Med kontor i kirken skal hun være forretningsfører for kirkens drift, være vaktmester, sørge for renhold og utleie osv osv. Rette kvinnene på rette plass, spør du meg. Ryddig til tusen, sier de som kjenner henne. Uvanlig sosial. Følesesmenneske med sans for detaljer. Systematiker som er vel-signet upedantisk. Slå den!

Det blir overgang for Kjetil å dra aleine til Gulskogen heretter.

- Du veit, det har vært en fordel når vi har jobba sammen, at vi ikke har trengt så mye av fritida vår for å snakke sammen om det som har skjedd på jobben.

Det aner meg at slikt kan ta noe tid i Ruud-familien. Trine Lise med sin sans for detaljer. Sammen med en relativt verbal Kjetil, - rimelig miljøskadd som han er fra en oppvekst i en søskenflokk på 8 hvor han sikkert tidlig måtte lære å snakke på innpust for å kunne beholde ordet. Det verserer en historie om da han som en av de første fedre kom med fire år gamle Tone på helsestasjonen, og pratet engasjert til helsesøster, til lille Tone meget bestemt sa til sin far at nå må du ti stille, for det er jeg som skal på helsestasjonen og da

er det jeg som skal snakke. Verbal kan han nok være, den gode Kjetil. Men også så velsigna engasjert, i følge vennene. Og utrolig kreativ. Historiene er utallige om alle hans påhitt. Humørfyllt og utadvendt sosial er han. Men også reflektert og tydelig på sitt verdigrunnlag uten å være påtrengende.

«Jeg slipper ihvertfall å ha en dårlig sjef»

I vår samtale faller det naturlig å dele oppveksthistorier. Kjetil forteller om søndager hjemme. Det var ikke alltid de gikk i kirke. Men alle 8 ble benka for å høre radiogudstjenesten. Det var i grunnen ikke så vellykka, synes Kjetil. Trine Lise var ikke vant til gudstjenester, men aftenbønn var fast. Da hun som tenåring ble med i Joy Sing på Hokksund, begynte de å gå litt i kirka. Hun husker en gang de kom, og en eldre kirkegjenger meget fortørnet så på dem og kommenterte at de gikk i olabukser.

Det var i Ten Sing de traff hverandre. 11.oktober 1973, i følge Trine Lise. Kjetil kjørte Mini, og Trine Lise ble meget betatt. Det var en arbeidsseier, i følge Kjetil. I 1976 ble de gift. De bodde to år i Hokksund, siden har det vært Åmot. Kjetil arbeidet da fem år som utekontakt i Modum kom-

mune. (Undertegnede husker godt intervjuet han laget for 11 år siden med Kjetil i Bygdeposten om elektrikeren som ble utekontakt, og lurte fortsatt på om han burde angret den noe dristige beskrivelse om «en rund sjel i et rundt legeme».) Deretter ble det butikkarbeid, først i Hokksund, seinere i egen forretning på Gulskogen. Trine Lise hadde handelsgym fra Drammen, og har siden arbeidet i ulike regnskaps- og kontorsammenhenger. Det blir nok fortsatt en liten hånd med i driften på Gulskogen for henne. Hvor lenge Kjetil orker å fortsette med butikk? De har vendt seg til livsstilen. Og det har jo noen fordeler.

- Jeg slipper ihvertfall å ha en dårlig sjef, sier Kjetil.

- Og så starter vi seinere på morran. Vi har kunnet gå ned og legge oss igjen etter at ungå er sendt avgårde i halv-åtte-tida. Det føles som en luksus, sier Trine Lise. Det er nesten så jeg føler det umoralsk og har dårlig samvittighet.

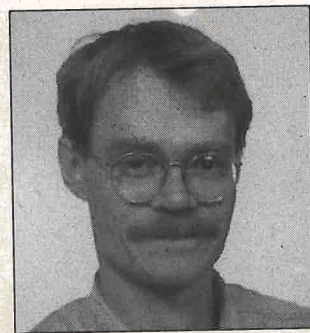
Det blir mer snakk om det hellige i våre dagligliv. For dem begge er det viktig å kunne oppleve denne dimensjonen i livet. Og begge kan oppleve det sterkt i gudstjenester.

- Jeg kan fort bli rørt, medgir Trine Lise. F.eks. ved enkelte bibelvers, eller salmesang som virkelig lyder, slik som i Olavskirken. Deler av gudstjenesten kan kjede meg, f.eks. prekenen. Men jeg har begynt å oppdage alle de andre leddene i en gudstjeneste, og der er det mye spennende.

- Jeg er virkelig blitt glad i liturgien, sier Kjetil. Særlig når velsignelsen lyses. Den blir alltid veldig sterk for meg. Mye viktigere enn prekenen. Det er ikke noe som er sterkere enn Guds velsignelse, som vi får ufortjent og uansett. Jeg synes gudstjenesten blir et slags mini-liv for meg. Den dekker opp alt jeg ikke greier resten av uka. Og jeg får gått gjennom et

Forts. s. 12

Midt i hverdagen

Tom Lassen Havnsund
undervisningsinspektør
Geithus

Midt i kirketida

Noen barndomsminner rykker nærmere etter som tiden går. Det kan være små episoder, øyeblikk i tiden, der handling og tanke var på samme sted. Øyeblikket brente seg inn i hukommelsen. Jeg kan ofte hente fram både bilder, lyd og lukt for mitt indre. Det er bemerkverdig sterkt. Tydeligere enn et fotografi, eller en historie noen forteller meg.

En sommerdag da jeg var 8-9 år. Det var på ettersommeren. Vi var på hytta. Søndag formiddag, det var varmt og det luktet høy. Utover det store jordet lå det gyllent, tørt høy, det var sol og det var veldig stille.

Far og jeg hadde vært nede i bukta og badet. På vei opp til hytta igjen møter vi dette enorme høylasset. Gammel høyvogn av tre. Slike som hadde to små hjul foran

og to litt større hjul bak. Vi unge ne pleide å få sitte oppi på tur tilbake med tomt lass. Lager utrolig mye lyd. Jernbeslåtte trehjul mot grusen og knirkingen fra alle sammenføyningene. Stor, gammel hest som lunter foran. Den var brun, husker jeg. På toppen troner bonden. Et fredelig følge på en søndag formiddag. »Proooo!» Knirkingen opphører, og det er tid for en prat. Været kommenteres: «- Mja, fin høytørk, men det kommer regn til kvelden».

Min far er ikke av dem som har slitt mest kirkebenken, men han var nøye på helgedagsfreden. Søndag formiddag var det ro i leiren. - Ingen høy radio, ingen jobbing. Hviledagen ble som oftest brukt til en tur i Guds egen katedral.

«- Så du må jobbe selv på en søn-

dag du,» kommenterer far. Stemmen er helt uten anklagelse. Det er mer så han konstaterer det. Det var nok likevel et ømt punkt dette med høykjøring midt i kirketida. Men så kommer det fra toppen av høylasset, jordnært og gudfryktig: «- Jeg synes nå det er bedre å sitte her oppe på høylasset og tenke på Gud, enn å sitte i kirken og tenke på høyet som må inn før kvelden.» Han smilte lunt, smattet på hesten, og knirkingen startet igjen.

For en 8-åring med åpent sinn var dette svært overbevisende tale. Bonden som satt der oppe under den brennende sola, opphøyet, bokstavelig talt. Selvsagt tenkte han på Skaperen. Han hadde fred i sjelen og ro til ettertanke. Der og da kjente jeg at dette var viktige ord for meg...

Tom Lassen Havnsund

Forts. fra s. 11

lite univers i form av syndsbe-kjennelse, forbønn, lovsang og velsignelse. Bare det å sitte i ro og ettertenksomhet i 1 time en gang i uka er kjempegodt.

De gleder seg begge til gudstjenesteliv i Åmot nye kirke. Og er åpne for nye måter å gjøre ting på.

- Hadde noen villet hatt oss med på lysseremonier og prosesjoner for 10 år siden, ville vi ledd av det. I dag er også stadig flere unge

opptatt av slike nye ritualer. Vi trenger jo noe ut over hverdag og TV.

«I år falt julaften på en søndag, og da hadde vi fri. Det var bare helt nydelig»

Vi har snakket oss gjennom mange temaer, og det nærmer seg midnatt. Det er visst vanlig leggetid. Vi ender opp litt med arbeids-situasjonen deres igjen. Man må bare slutte å irritere seg over ting når man først har bestemt seg for

noe, er Kjetils mening. Og Trine Lise berømmer ektefellens evne til sjelden å la seg stresse. Men til tider har arbeidet vært ganske stritt.

- I år falt julaften på en søndag, og da hadde vi fri. Det har vi ikke hatt på mange år, sier Kjetil. Det var bare helt nydelig.

- Ja, sier Trine Lise, det var jo nesten så vi gråt.

berger

Takk til Tormod Moviken:

- Direkte og uformell, uten å være platt

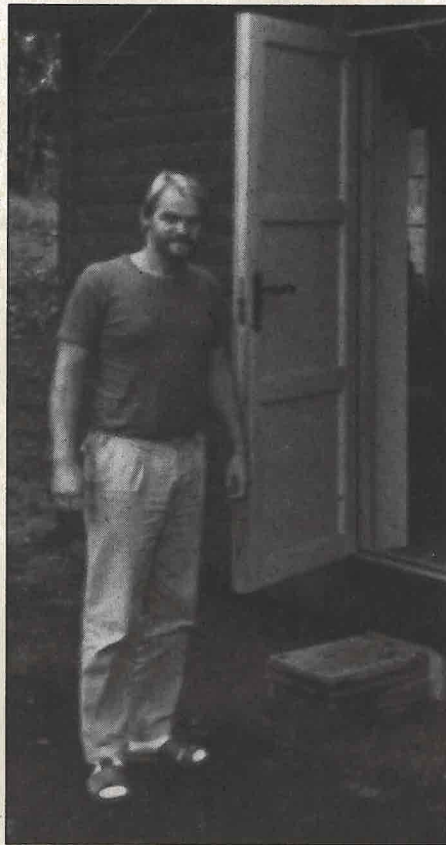
Som kjent har res.kap. Tormod Moviken sluttet av sitt virke i Modum, og gått over i ny stilling som vikarprest i Tunsberg bispedømme. I den forbindelse har bladets redaksjon lyst til å formidle en takk til han for hans mangeårige arbeid i menigheten. Vi gikk derfor ut og spurte to personer, som har samarbeidet nært med han, om hva de hadde å si om han.

PER OLE BUXRUD, leder for tidligere Åmot kapell, - nå leder i byggekomiteen for Åmot nye kirke:

Per Ole forteller at han kjente til Tormod først fra Nykirke gospel, og at han syntes det var spennende at han skulle ansettes som prest i Modum. Han forteller videre om en prest som var flink til å bryte "isen", slik at han i sine gudstjenester fikk kontakt med kirkelyden fra første øyeblikk. Han viste glede over å være sammen med menigheten, og evnet kunsten å være direkte og uformell, uten å være platt.

Kanskje hadde han en spesiell evne til å nå inn til mennesker i sorg, og det er mange i menigheten som er takknemlig for hans

personlige måte å forrette begravelser på.

Tormod Moviken.

Konfirmantene fikk god kontakt

med han, og hans måte å undervise dem på fenget.

Han er også en praktisk mann, og gikk med liv og sjel opp i byggekomiteen for Åmot kirke.

Hans varme og rettfremme måte å være på, satte spor etter seg, og mange føler sorg over at hans skulle slutte.

- På vegne av veldig mange sier vi en stor og varm takk til han, for alt det gode han betydde for mange, sier Per Ole.

GURI JENSEN, leder i Nykirke menighetsråd:

- Jeg kom spesielt i kontakt med Tormod som nybakt leder i menighetsrådet, og han ga meg mye hjelp og støtte, og var grei å samarbeide med.

Han lærte meg at en skulle gjøre det en maktet, - ikke stile for høyt. Han var en varm og folkelig prest, og hadde god kontakt med menigheten, både gammel og ung, og han preket slik at folk fikk lyst til å lytte.

Det er mange som føler det var trist at han sluttet, - og menigheten har mye å takke han for, sier Guri Jensen.

Anne Britt

Bokmelding:

- Hvile og sjelesorg i lyrisk form

*Herre, jeg takker deg ikke for smertene,
men for alt det jeg lærte gjennom dem.
Jeg takker deg ikke for sorgen, men for at
jeg utviklet meg som menneske gjennom
den.*

*Jeg takker deg ikke for de tunge dagene,
men for at du førte meg gjennom dem.*

*Jeg takker deg ikke for nederlagene, men
for at du kan vende nederlag til seier.*

*Jeg takker deg ikke for alt jeg har tapt,
men for alt du har gitt.*

Verset står som åpning i Helge Gutuens nye bok, og er innledning i en bok som viser mange sider av et menneskesinn. Sorg, smerte, men også varme - og nye innfallsvinkler for gleden, som går som en helhet gjennom boken.

Forfatteren forteller om hverdags-hendelser, som inneholder mange nyanser av livets gode, og triste

sider, - men gjennom alt går takken for livet, og evnen til å leve det.

Forfatterens ønske er at boken må komme til nytte, spesielt i sjelesorg. Boken har mye å gi, og den anbefales absolutt å bli lest.

Anne Britt

Helge Gutuen:
Tid for hvile. Sambåndet Forlag, 1995.

Det 3. bud i Modum:

-Finn liker å planlegge, mens jeg helst ikke vil ha planer for søndagen

Vi har besøkt Finn og Birgit Ellingsrud for å høre hvordan de bruker søndagen. Først ble avtalen å møtes den siste søndagen i januar for å ta en liten pause midt i utfyllingen av selvangivelsen. Det ble verken intervju eller selvangivelse den søndagen, men besøk av gode venner.

- Det er en selvfølge for oss at vi prioriterer samvær med venner på søndagen, sier de begge.

Birgit og Finn bor i et koselig hus på Geithus sammen med Camilla, den yngste av de tre døtrene. Dessuten har de godt selskap av katten Reidar og hundehvalpen Sokrates.

Finn er lærer, jobber i databransjen og holder nå på å realisere en av sine drømmer - restaurere og bygge opp et lite småbruk på Skinstad.

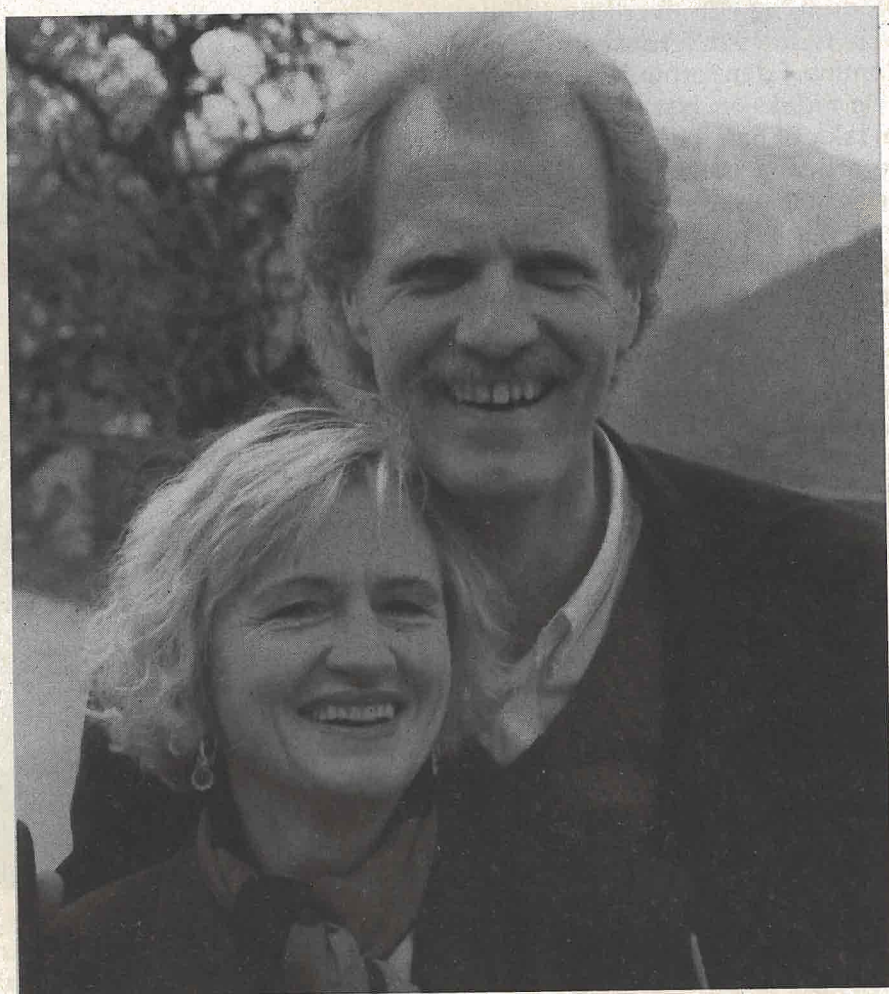
- Mye av fritida mi går med til tungt praktisk arbeid på tomta, sier Finn. - Men søndagen vil jeg absolutt beholde som hviledag. Når jeg har en arbeidsuke bak meg og i tillegg jobbet hardt hele lørdagen, er det viselig innrettet å ha søndagen til hvile.

Søndagen som tilbud, ikke påbud

Birgit er sykepleielærer, har skrevet hovedoppgave i filosofi og underviser sine studenter både på Modum Bad og i Oslo. Hun er vokst opp med Vestlandske Indremisjon og fikk mange påbud om hva man ikke kunne gjøre på en søndag.

- Vi skulle verken strikke, klippe, fiske eller ha klær på snora. Når jeg har glemt å ta inn vasken på lørdagen, hender det at jeg kjenner det litt ubehagelig. Men jeg ønsker heller å ta imot søndagen som en gave og slippe det jeg kaller lovtrelldom fra min oppvekst.

Finn er også vokst opp i et kristent hjem der det var viktig å hel-

ligholde søndagen.

- I dag betyr dette for meg at søndagen er en annerledes dag - en dag da jeg har tid til å møte Gud. Blant annet er det viktig for meg å gå i kirken. Hvilen på søndagen er ikke et påbud, men et tilbud. Likevel skal jeg innrømme at jeg likte svært dårlig at låven som jeg så lenge hadde ventet på, ankom tomta klokka 11 en søndag formiddag. Det kjentes vondt å måtte jobbe i kirketida.

- På søndagen skulle også vi samles rundt Guds ord, sier Birgit.

- Jeg beundret min far som gikk lange veier for først å fyre opp på bedehuset og siden holde søndagsskole. Men jeg må innrømme at jeg liker bedre den søndagen jeg har i dag. Har jeg vært

sen på lørdagen, trenger jeg å sove lenge. Jeg liker ikke hvis det å gå i kirken blir en tvang. På søndagen vil jeg ha rett til å si: I dag har jeg lyst til å ta det med ro!

Lang liste for ideal-søndager

I løpet av samtalen har Finn fått flere viktige telefoner. Etterhvert som han får roet seg ned, kommer han med en lang liste om hva hans idealsøndag inneholder:

- Sove litt lengre enn vanlig, tenne på peisen, lage kaffe, lytte til rolig musikk, lese litt, lage frokost, gå i kirken og gjerne til kirkekaffe, ta en skitur eller sykkelstur, spise middag, ha besøk av venner eller roe seg ned.

Birgit ler og lurer på hvordan

Finn skal få roet seg ned når han skal gjennomføre så mye på en søndag.

- Forskjellen på oss er at Finn liker å planlegge, mens jeg helst ikke vil ha planer for søndagen. Han liker at jeg blir med i kirken, men jeg får ofte like mye igjen av å høre en radiogudstjeneste. Det

viktigste for meg er at søndagen blir en hviledag der jeg kan velge å ta det med ro.

Finns hjemmebakete boller og Birgits nytrakta kaffe hadde sin gode virkning på oss alle tre, og det ble en lang prat rundt stuebordet. Reidar og Sokrates som hadde kjempet en liten stund om

oppmerksomheten, roet seg også og la seg ned henholdsvis oppå sofaryggen og under salongbordet. Vertskapet antydte at navnene på kjæledyra ikke var tilfeldige. Det går godt an å trives med en gjøgler og en filosof under samme tak.

Jenny

Det 3. bud i Modum:

- Det praktiske kristenliv appellerer mest til oss

Vi er innom Anne Grethe og Ivar Jacobsen i Hovdeskogen. Vel innenfor gangdøren slår lukten av vaskemidler mot en og borte i et hjørne av entreen står vaskekost og bøtte.

- Her i huset gjør vi unna helgevasken om torsdagen, kommer det forklarende fra Anne Grethe. -Slike trivielle aktiviteter skal ikke ødelegge helgefroden.

Vi tar plass i sofakroken. Etter noen innledende runder med småprat kommer spørsmålet om det betyr noe for dem å holde hviledagen hellig.

- For meg er søndagen først og fremst et slags livets pustehull, kommer det kjøpt fra Ivar. Det er da jeg får anledning til å lade opp batteriet, for å uttrykke det en smule verdslig.

- I yrket mitt som lærer må jeg stadig forholde meg til andre mennesker. Det kan være slit-somt, og det hender at jeg tar problemene med meg hjem. Når helgen kommer, søker jeg derfor ofte ut i skog og mark, og det skal mye til før dårlig vær stopper meg. Da går jeg meg sliten og trøtt, og tankene vandrer fritt omkring ute i den frie natur. Du kan si det slik at jeg må kjøre meg ned for å bygge meg opp.

Naturopplevelser og kamerater

- For noen år siden skaffet jeg meg fuglehund. Det betyr at jeg ofte bruker helgene til jakturer i Holleia. Da er jeg sammen med kamerater. Naturopplevelsen og fellesskapet med dem setter jeg stor pris på. På den måten blir det

aldri snakk om bomturer, selv om jaktutbyttet blir magert.

Anne Grethe smiler litt underfundig når vi kommer inn på dette med jaktutbyttet, og hun avslører at hun har sluttet å spørre om han fikk noe, for svaret er alltid det samme.

- Nei, men vi hadde en fin tur.

Anne Grethe deler Ivars trang til å komme ut i skog og mark. Her finner hun styrke i stillheten.

- Husk at fysisk aktivitet appellerer til mental aktivitet. Selv om den frie natur har tildragningskraft på meg også, er jeg ikke fullt så ivrig som Ivar. Jeg kan like gjerne slappe av med husflid og søm eller stelle i hagen.

- Men jeg kan aldri tenke meg å starte opp motorplenklipperen eller drive med støyende aktiviteter på en søndag. Vi skal respektere helgefroden og ikke provosere våre naboer.

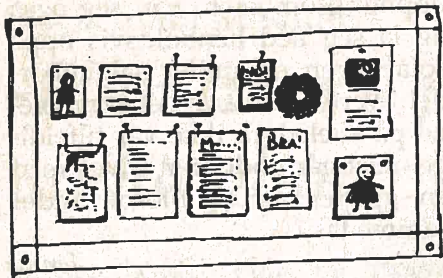
Selv om salmesang og prekener ikke virker oppbyggende på Ivar, går Anne Grethe gjerne til kirke. Da fortrinnsvis en kveldsgudstjeneste.

- Det er det praktiske kristenliv som appellerer mest til oss. Eksempelvis kan jeg nevne ungdomsarbeid og da spesielt gospelkoret i Vikersund. Det er et virkelig flott ungdomstiltak, som vi gjerne støtter.

- Vi tror at når mennesker bryr seg om hverandre, så skaper vi også gode oppvekstmiljø. Det er altfor mange av oss som er likegyldige.

JohnSA

Besøk av biskopen

Biskop Sigurd Osberg kommer på visitas til Modum prestegjeld 6-10 mars. Det blir hans første visitas hos oss. Forrige gang vi hadde bispevistas var i februar 1987, for ni år siden.

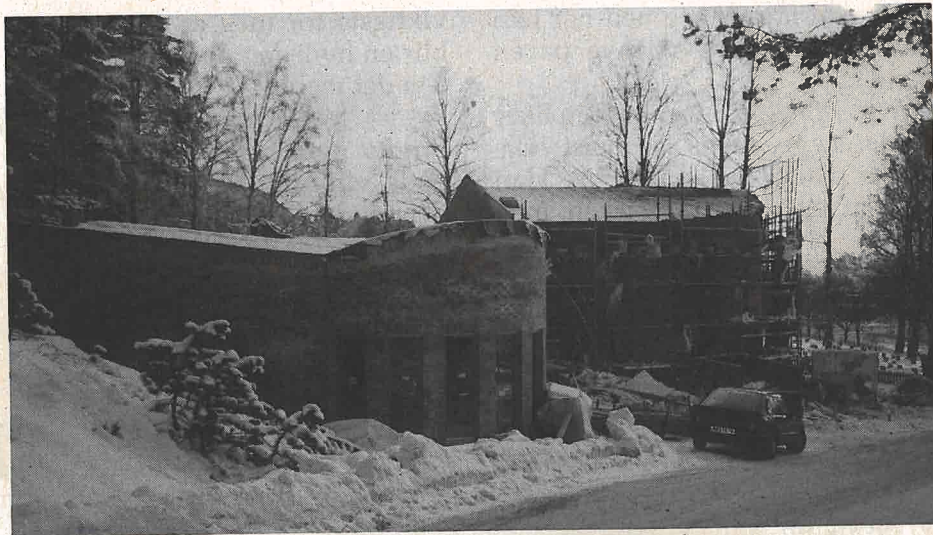
Visitasprogrammet gir rom for drøftinger med de ansatte, med menighetsrådene og med kommunen. I tillegg er det en del programposter hvor bygdas folk får anledning til å treffe biskopen. Av programmet kan nevnes:

- *Onsdag 6/3* vil biskopen besøke Gudstadmoen barnehage og Modum Glassindustri. Onsdag kveld blir det møte med menighetsrådene og de ansatte.

- *Torsdag 7/3* blir det skolegudstjeneste i Nykirke for Enger skole. Det blir videre et besøk på Modumheimen. Det tradisjonelle møtet med alle lærerne i grunnskolen blir torsdag ettermiddag. På kvelden blir det nattverd-gudstjeneste i Snarum kirke. Der vil menighetsrådet lage til kirkekaffe etterpå. Dette arrangementet blir helt åpent.

- *Fredag 8/3* vil biskopen besøke Finnerud gård. Deretter blir det skolegudstjeneste i Rud kapell for Sysle skole. Det blir videre et besøk på Nordre Modum ungdomsskole hvor biskopen vil møte elevene i 9. klasse. Deretter blir det møte med ledelsen i kommunen. Om kvelden blir det „folkekirkfest“ på kulturhuset.

- *Søndag 10/3* holder biskopen visitasgudstjeneste i Heggen kirke. Modum kammerkor vil delta ved gudstjenesten. Biskopen vil holde sitt visitasforedrag i kirken. Etter gudstjenesten blir det kirkekaffe på Vikersund menighetssenter.

Åmot kirke pr. 1. februar 1996.

Idé-dugnad for Åmot kirke

Fra 16. mai og framover kommer det til å bli ganske tett program i Åmot nye kirke.

Det kan de love, de 20-30 åmotinger som var samlet til ide-dugnad på Vaaraan tirsdag 30. januar.

Vigslingen vil foregå Kristi Himmelfartsdag, 16. mai. Og i dagene deretter vil det bli gudstjenester, konserter, utstillinger, foredrag, konserter igjen, hyggestunder, misjonsmøter, omvisninger, konserter igjen og kaffe, kaffe og kaffe. Minst! Noe for alle og for en hver smak, kan ide-makerne fra 30. januar forsikre. Vi skal få alle nødvendige informasjoner når det nærmer seg.

I mens går byggearbeidet ufortrødent videre, og trass i streng kulde og enkelte leveranseproblemer ser det ut til at tidsskjemaet holder rimelig bra. Vi gleder oss til å se det endelige resultatet, og kikker imens nysgjerrig på framdriften når vi passerer forbi.

Bestyrer tilsatt i Åmot kirke

På styremøte i Åmot kirke 30. januar ble det vedtatt å tilsette Trine Lise Ruud i 70% stilling som bestyrer for Åmot kirke. Hun vil begynne i tjenesten fra 1. mars.

Den nye bestyrers ansvarsområder blir å være forretningsfører for kirkens drift, ha ansvar for vaktmestertjeneste og det tekniske, sørge for renhold og orden inne og ute, være den som leier ut kirkens ulike lokaler, og i den for-

bindelse kunne påta seg ansvar for det praktiske ved minnesamvær, konfirmasjoner, bryllup, jubileer, fester, - det siste selvsagt mot betaling.

Derfor: alle tidligere brukere av Åmot kapell, og alle dere som er interessert i å bruke/leie Åmot kirke etter 16. mai, må nå kontakte Trine Lise Ruud, adr.

Ø. Skalstadv. 20, 3340 Åmot, tlf. 32 78 47 27.

Den store basaren

27 ulike misjonsforeninger i samme hus! Det vil vi kunne oppleve i Bragernes menighetshus i Drammen fra 21. til 27. mars. Også misjonsforeninger fra Modum kommer til å delta. En kjempbasar, etter det vi kan bedømme.

Basaren holder åpent hver dag fra kl. 10 til kl. 19 i nevnte periode. På lørdag stenges det kl. 15. Åpningen vil være torsdag 21. mars kl. 1400. Det blir andakter kl. 12 og 18 hver dag. Og - ikke særlig overraskende - kaffe og kaker. Kafeteriaen med hjemmebakt skal visstnok være et kapittel for seg. Kanskje en ide for en formiddagskaffe der en av de aktuelle dagene?

Folkekirkkveld

Fredag 8 mars blir det en festkveld for Modums menigheter i kulturhuset på Vikersund. Arrangementet vil begynne kl 19.

Debatt om forfordelingen av gudstjenester

Ved forrige visitas ba bikopen menighetsrådene om å utarbeide forslag til ny og oppdatert plan for fordeling av gudstjenestene mellom Modums mange kirker og kapeller. Den sist vedtatte planen er fra 1925, og en god del forhold har endret seg på de 70 år som er gått siden den gang.

Men arbeidet med gudstjenesteplanen viste seg å være et vanskelig arbeid å ta fatt på. To ulike interesser støtte sammen. Det ene synet er at de gamle hovedkirkerne må få tilbake sin plass som menighetenes viktigste samlingssteder. Det andre synet går på at menighetshusene i tettstedene må få flere søndagsgudstjenester. Særlig spisset motsetningene seg til mellom dem som ville ha tilbake flere gudstjenester i Heggen kirke og dem som ønska mer bruk av Vikersund menighets-senter på søndag formiddag.

Heggen menighetsråd la fram en sak for menighetsmøtet i 1988, første året etter visitasen. Flertallet på menighetsmøtet ville ikke støtte menighetsrådets forslag til fordelingsplan. Dermed ble saken liggende. I flere år kviet menighetsrådet seg for å ta den opp igjen.

Da ny visitas begynte å nærme seg, tok Fellesrådet saken opp. Fellesrådet, som består av representanter for alle menighetsrådene og for kommunen, oppnevnte en komite til å komme med forslag til ny plan for fordeling av gudstjenestene. Denne planen gikk stort sett ut på å formalisere den praksis som har utviklet seg. Den var et kompromiss mellom de uli-

ke interessene. Komiteens forslag ble vedtatt av Fellesrådet. Så ble den sendt til menighetsrådene for videre behandling. En orientering om saken kom også på trykk i Bygdeposten like før jul.

Heggen menighetsråd hadde saken opp i møte 11 januar dette år. Fellesrådets forslag ble lagt fram. Under møtet ble det lagt fram et alternativt forslag. Det gikk ut på at en burde søke å ha gudstjeneste hver annen søndag i Heggen kirke og Vikersund menighetssenter. I tall ville Heggen kirke få sju færre gudstjenester enn foreslått og Vikersund men.senter sju fler. Det betyr en 20% nedskjæring av gudstjenestetallet i Heggen i forhold til forslaget, som altså igjen bygger på dagens praksis. For menighets-senteret ville det bety ca 50% øking. I menighetsrådet ble dette forslaget vedtatt med seks mot fem stemmer. Siden har det også kommet ønske om at Vaaraan på Geithus må få flere gudstjenester enn Fellerrådet la opp til.

Menighetene står overfor en viktig sak. Det er ønskelig at denne saken ikke bare blir behandlet av den forholdsvis lille gruppen aktive kirkegjengere. Saken har betydning for mange av bygdas folk. Til hvilken gudshus skal menigheten kanalisere sine ressurser? Skal den gamle Heggen kirke løftes fram i folks bevissthet? Eller skal folk ledes til gudstjenester i et moderne, praktisk og sentralt beliggende lokale?

Det er ikke tale om noe enten-eller. Spørsmålet nå er om menigheten skal omprioritere sitt arbeid.

JM

Fellesrådets forslag til gudstjenesteplan for Modum

Forslaget skjelner mellom gudstjenester på søn- og helligdager og gudstjenester på andre dager (1 og 17 mai, olsok og julaften)

Kirke/kapell og h.dag	Gudstj. søn- og andre dager	Gudstj.	Tils.
Heggen	34	3	37
Vikersund	12	-	12
Vaaraan	6	-	6
Rud	14	2	16
Gulsrud	7	1	8
Sum			
Heggen sokn	73	6	79
Nykirke	28	2	30
Åmot	19	2	21
Sum			
Nykirke sokn	47	4	51
Snarum	24	3	27
Vestre Spone	14	1	15
Sum			
Snarum sokn	38	4	42
Totalt antall	158	14	172

Påskeleirer

Det Norske Misjonsselskap vil også i år, tradisjonen tro, arrangere påskeleirer på Solsetra Misjonssenter, som ligger idyllisk til ved Hagatjern, mellom Mjøndalen og Konnerud. Det blir en leir for 4.-6. klassinger i perioden 30.mars-2. april, og en leir for 7. klassinger og eldre fra 4. til 8. april.

For mer informasjon eller påmelding: ring 32 83 38 05 i tida 09-15 på hverdager.

ADAMS DAM

HEI, ALF! HAR DU TENKT PÅ NOEN NYTTÅRS-LØFTER?

JAVISST. JEG SKAL PRØVE Å OVERSE ALLE VERDENS-PROBLEME, SKJEMME BORT MEG SELV OG DELE MINDRE MED DEM SOM LIDER NØD.

DU KAN SI HVA DU VIL OM 90-ÅRA -- VI HAR DA ENDELIG LÆRT OSS Å LAGE NYTTÅRSLØFTER SOM VI KLARER Å HOLDE.

© Joel Kaufmann / Messas Media, Oslo

PETTER BRÅSTAD GULLSMED · URMAKER Vikersund · Telefon 32 78 70 62	<i>Si det med</i> Blomster Vikersund Blomster 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20	Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07
 Mesterhus Modum A/S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 80 00 · Fax 32 78 83 50	Modum Regnskapskontor Postboks 72 · 3371 Vikersund Telefon 32 78 72 11	 KNIVE OLJE & PARAFIN AS Vikersund Tlf. 32 78 71 58
 VIKERSUND VAREHUS	 STUDIO NORWAY ENESTE FRISØR I VIKERSUND MED HÅRLASER FRISØR TLF.: 32 78 88 88	 WILHELMINES (TIDL. ASTRID LIENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND · TLF. 32 78 70 23
 Kronasko EURO SKO Vikersund · Tlf. 32 78 71 61	FORENINGS centeret NORGE 3370 Vikersund Tlf. 32 78 77 48 Vi kan premie	MONETT 3370 Vikersund · Tlf. 03 78 76 85 Ung og voksen dame
DRØY Gå til fagmannen i Vikersund Herrefrisør Per Dihle Tlf.: 32 78 72 02	Brødr. Løver 	 ELEKTRO Vikersund Tlf. 32 78 74 14
De beste pølsene får du hos E. Hennie's KIOSK Vikersundgata 	Stoff-Idé Sunni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 80	T.R.-FOTO 3370 VIKERSUND · Tlf. 32 78 81 81
Modum Sparebank Tlf. 32 78 75 99	Åsheim Bakeri 3370 Vikersund Tlf. 32 78 42 22	
MODUM KOMMUNE	Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund	JOSEF ANDREASSENS estf. Kioskvarer & Blomster Tlf. 32 78 02 77 · Geithus
ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00	ÅMOT INSTALLASJON AS Tlf. 32 78 47 55 - Åmot	
Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund		Modum Samvirkelag 3360 Geithus
GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43	 BYGDEPOSTEN Vikersund - Tlf. 32 78 71 11	Toves Parfymeri og Bijouteri Vikersund
J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot Tlf. 32 78 70 35	Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06	 DT-BB Drammens Tidende · Buskrutt Klub
VIKERSUND APOTEK 	A.s Modumsrutene Øyaveien · 3370 Vikersund · Tlf. 32 78 74 08 Rute- og turkjøring!	 RADIO MODUM FM 106.3 FM 106.3 - FM 107.5 Tlf. 32 78 09 00 3360 GEITHUS
Gullsmed Siv Asbjørnsen Strandgaten, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 57 36	 Vikersund RAMMEVERKSTED Tlf. 32 78 82 52	 MODUM MARKISESERVICE 3370 VIKERSUND TLF. 32 78 80 79
JAN H. ERIKSEN Klær og Sko	INTEROPTIK Optiker Weggersen 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 88 99	Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND · TLF.: 78 72 70
RIMI	Frøyshov bok og papir Vikersund	Åmot Forbruksforening Åmot · Tlf. 32 78 43 20
Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse 	GJENSIDIGE forsikring	 Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 79 77
 Rørleggerfirma Stræde as 3370 Vikersund	 NYGÅRD SPORT 3340 Åmot tlf. 32 78 41 18 	 elite foto Vikersundgata 3370 Vikersund Åmotsenteret 3340 Åmot

5.-17. mars i Betlehem:

- Kristen aksjon i Modum med Wilmore Gundersen

I år bytter fellesaksjonen tilholdssted. Etter flere år i Kulturhuset, skal årets aksjon foregå i de nye lokalene i Pinsemenigheten i Geithus. Komitéen for aksjonen regner med fulle hus på Betlehem de dagene aksjonen varer. Kristen Aksjon i Modum varer i år litt lenger enn vanlig, – hele 14 dager. Fredag 8. mars blir det ikke noe møte, da man har valgt å stå sammen om en folkekirkekveld som arrangeres i forbindelse med bispevisitasen i Modum menighet denne uken.

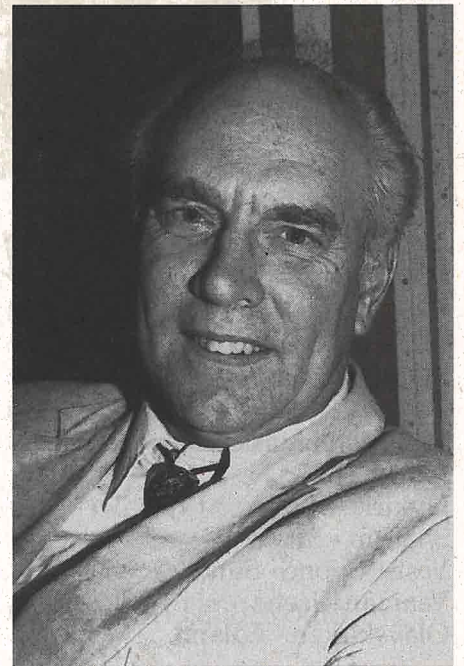
Årets hovedtaler blir Wilmore Gundersen. Han er kanskje en av verdens mest særegne pendlere. For i løpet av året reiser han fem ganger mellom USA og Norge, for å forkynne. I Norge reiser han for Norsk Luthersk Misjons-samband.

Gundersen kommer, dialekten til tross, ikke fra Sørlandet. Han er født og oppvokst i USA i staten New Jersey. Han lærte norsk i hjemmet, og han var sammen med foreldrene med i en norsk-talende menighet, der det fantes personer fra nær sagt alle norske organisasjoner. Arne Aano var over i USA, og det var han som fikk Wilmore Gundersen over til Norge, – det var i 1963.

I tillegg til Gundersen blir det mye sang og musikk i møtene. Det blir med kor og grupper med lokal tilhørighet og det blir en del tilreisende besøk.

Komitéen ønsker alle i Modum velkommen til møtene, og ber samtidig om at man følger med i lokalpressen for mer detaljert informasjon om de enkelte møtene.

O. J. Dyrnes

- Kirkens Nødhjelps Fasteaksjon 1996

Sett oss fri! Dette er overskriften for årets fasteaksjon, som Kirkens Nødhjelp håper skal bringe inn 14 millioner kroner, mot ca. 13,7 i fjor. Aksjonsdato er 26. mars.

Sett oss fri! Et rop fra de mange millioner av mennesker som lider av fattigdom, sult og undertrykkelse. De ønsker frihet, ikke fra å løse egne problemer, men fra dem eller det som hindrer dem i å gjøre det.

Sett oss fri – i Guatemala, fra undertrykkerne, i Etiopia fra tørke, i India fra mangel på medisiner, i Afghanistan fra flyktningeleiren.

Og i Norge? Hva med oss? Vi trenger også å bli satt fri – fra materiell avhengighet, likegyldighet, fremmedfrykt, apati og ensomhet.

Det nytter!

I ruinene av det golde Afghanistan dyrker barn frukt i nyetablerte skolehager, i Nepal får blinde synet tilbake. I Brasil

får gatebarn hjelp mot prostitusjon og dødskvadroner og i Guatemala retter indianerne ryggen og tar på seg sin nasjonaldrakt og sitt menneskeverd igjen. Og slik fortsetter listen verden rundt.

Det nytter fordi vi gjør det sammen – i menighetene, i Norge, i Kirkens Nødhjelp – sammen med mennesker i Afrika, Asia og Latin-Amerika og i Europa. Sammen for en mer rettferdig verden.

«Herre!
Gi brød til dem
som hungrer
Herre!
Gi hunger etter
rettferdighet til
dem som har brød»

Bønn fra Chile

Forts. fra s. 20

SNARUM

- 7/11 Ragna Weum (V. Spone)
- 17/11 Valborg Mary Elfrida Johansen (V. Spone)
- 22/12 Lars Anton Larsen (V. Spone)
- 12/1 Thea Ammundrud (V. Spone)
- 15/1 Ragnhild Strand (V. Spone)
- 18/1 Josef Jørgensen
- 19/1 Rolf Erling Thalerud
- 26/1 Ruth Myhre

NYKIRKE:

- 13/12 Leif Normann Frydenlund
- 15/12 Bjørg Bråthen
- 22/12 Toril Renate Fredriksen
- 28/12 Marry Karoline Tandberg
- 28/12 John Tormod Kolsrud
- 29/12 Ingrid Sonja Enger
- 4/01 Esther Larsen
- 5/01 Ruth Elida Skuterud
- 9/01 Kristian Øvereng
- 10/01 Ingrid Skinnemoen
- 11/01 Astrid Marie Smestad
- 12/01 Line Eriksen
- 15/01 Gudrun Thoresen
- 17/01 Linnea Thoresen
- 19/01 Olga Marie Børdalen
- 23/01 Åse Helene Olaussen

Kirkekalenderen

SØNDAG ER KIRKEDAG

18/2 Fastelavnssøndag

Joh 12,24-33
Nykirke - Løvik
Snarum - Mamen
Vestre Spone - Sund
Vaaraan - Isene
Olavskirken - Edland

21/2 Askeonsdag

Matt 6,16-18
Vikersund kl 19 - fastegudstj.

25/2 1.s.i faste

Job 2,1-10
Heggen - Mamen
Nykirke - Isene
Rud kl 19 - Mamen
Olavskirken - Amble

3/3 2.s.i faste

Snarum - Løvik
Vikersund - Sund. Misjonsgudtj.
Olavskirken - Karen S. Solberg

7/3 torsdag

Snarum kl 19 - nattverdgdustj.

10/3 3.s.i faste

Luk 4,31-37
Heggen - Visitasgudstj. v/biskop
Osberg

17/3 4.s.i faste

Joh 6,24-36
Nykirke - Isene
Rud - Sund
Gulsrud - Mamen
Vaaraan - Løvik
Olavskirken - Eika

24/3 Maria budskapsdag

Luk 1,46-55
Heggen - Løvik
Snarum - Sund

Vestre Spone - Isene
Olavskirken - Børresen

31/3 Palmesøndag

Joh 12,12-24
Heggen - Mamen
Nykirke - Sund
Gulsrud - Isene
Olavskirken - Fagerli

4/4 Skjærtorsdag

Joh 13,1-15
Nykirke kl 19 - Isene
Snarum kl 19 - Sund
Vikersund - Mamen
Olavskirken kl 20 - Edland

5/4 Langfredag

Joh 18,1-19,30
Vestre Spone - Isene
Vikersund - Mamen
Vaaraan - Sund
Olavskirken kl 20 - Karen S.
Solberg

7/4 Påskedag

Joh 20,1-10
Heggen - Mamen
Nykirke - Isene
Snarum - Sund
Olavskirken kl 07 - Karen S.
Solberg

8/4 2.påskedag

Joh 20,11-18
Vestre Spone - Sund
Gulsrud - Isene
Rud - Mamen

Gudstjenesten begynner kl 11 når
ikke annet tidspunkt er angitt.
Se også annonser i lokalavisene.

Slekters gang

Døpte: HEGGEN

17/12 Anette Gravdahl Johansen
21/1 Jørgen Stenbro

SNARUM

19/11 Kristine Bråthen
26/11 Silje Kristine Hagen
(V. Spone)
3/12 Even Myhrer
26/12 Karoline Hagen Olsen
(V. Spone)

NYKIRKE:

1/1 Karoline Sævre

Vigde: HEGGEN

29/12 Fredrik Andersen og
Maret Galle
30/12 Atle Gjestrum Larsen og
Brit Hølen
Tor Vatnedal og
Anne Merete Greaker
20/1 Tom Hellum Halvorsen og
Anne Britt Bottolfs

Døde: HEGGEN

19/12 Agnes Christensen
20/12 Erik Pedersen
22/12 Torill Renate Fredriksen
(Drammen krem.)
29/12 Anders Finnanger
3/1 Ellen Kaldager
3/1 Mary Spone
4/1 Josef Helgesen
9/1 Thorleif Olsen
10/1 Bjørg Synnøve Bråthen
11/1 Dagmar Berg
16/1 Einar J. Flattum (Rud)
17/1 Gina Andersen
30/1 Karoline Syvertsen
31/1 Jens Ødegård

Forts. s. 19